

Rotterdam, 7 december 2017

Geachte Burgemeester Aboutaleb, beste Ahmed,

Graag ga ik in op het verzoek van het Nieuwe Instituut en schrijf ik je een brief.

Mijn naam is Riek Bakker, ik ben in 1986 naar Rotterdam gekomen. Dat deed ik op verzoek van de stad, om mij in te zetten voor de ontwikkeling van Rotterdam. Men wilde graag dat ik directeur van de dienst Stadsontwikkeling zou worden. Natuurlijk heb ik niet lang gearzeld en ben ik rond mijn 40ste mijn carrière in Rotterdam begonnen.

Ik was nog een broekie, maar wel enthousiast en dapper. Om nu te zeggen dat ik door de wol geveerd was gaat te

ver. Ik was opgeleid als tuin- en landschapsarchitect, een beroep dat in die jaren laag in de pikorde stond ten opzichte van de disciplines architectuur, stedenbouw en ruimtelijke ordening. In die tijd had de dienst Stadsontwikkeling veel aanzien. Het was dan ook opmerkelijk dat ik in deze functie werd benoemd.

Ik ben tien jaar directeur Stadsontwikkeling geweest. De resultaten van dat werk ken je en is in de stad te zien. Onlangs heb ik de van Beuningen lezing mogen uitspreken. Bij het schrijven daarvan heb ik me nog eens goed gerealiseerd dat het een enorme kans was die ik kreeg. Daarmee wil ik tevens aangeven dat de stad deze keuze willens en wetens nam.

Ik pakte de zaken onorthodox aan, gebruikte de integrerende kracht die landschap architecten goed geleerd is, met respect voor bestaande waarden en de implementatie daarvan in de nieuwe plannen. Ik besepte dat ik sterk moest inzetten op het bedenken van de juiste processen als onderdeel van de te ontwikkelen plannen. Ook zette ik in op participatie met burgers en andere belanghebbenden. Op de een of andere manier was ik de juiste persoon, op het juiste moment en paste ik goed in de transitie die moest plaats vinden van de stadsvernieuwing / volkshuisvesting naar het "Nieuwe Rotterdam", een beweging die sociaal, ruimtelijke economisch en regionale vernieuwing in gang zette. Ik was en ben niet iemand van de bekende 13 in een dozijn. Nee helemaal niet zelfs. Hoewel de headhunter mij aan de selectie commissie had gepresenteerd, was ik niet geheel en al volgens het gangbare protocol, staat in mijn file. Hij vond mij er niet erg representatief uitzien. Tegelijkertijd moest ik door de dienstdoende bedrijfsarts gekeurd worden. Hij prikte met zijn vinger in mijn buik en vertelde dat hij me niet ging aannemen, 'te dik' was zijn oordeel.



Toch is het allemaal op zijn pootjes terecht gekomen. Simpelweg omdat er veel aan de stad te sleutelen viel. Als er crisis is zijn veranderingen noodzakelijk. We konden het ons niet veroorloven om niet met doorzettingsvermogen, enthousiasme, visie en lef aan de slag te gaan. We deden allerlei uitvindingen en bovenal gingen we met de bewoners en ondernemers aan de slag.

Het gaat dus om nieuwe en andere disciplines, nieuwe mensen in nieuwe rondes voor de ontwikkeling en verbetering van de stad

Nu ben ik onlangs een jonge , uitstekend opgeleide vakgenoot tegen gekomen. Ana Puhac is haar naam. Wees gerust ze komt door de keuring van de bedrijfsarts heen, daar kan het hem niet in zitten. Ze spreekt Engels en is in Kroatië geboren. De toekomst is daar bepaald niet rooskleurig, in haar vak moet je er gewoon niet zijn. Er moet dus iets verzonnen worden.

Haar grootvader heeft zijn huis verkocht en haar het opgebrachte geld gegeven . Zij werd de wijde wereld ingestuurd om zich in een vak te bekwamen. Dat heeft ze gedaan, ze is internationaal opgeleid aan het College of the Atlantic I USA en aan University College I The Bartlett Development Unit I London. Ze is een Topper .

Mijn vak is het hare geworden en ze voegt er weer nieuwe, relevante aspecten aan toe. Ze verbindt politiek sociale problemen met mogelijke oplossingen. In haar opleiding heeft ze geleerd dat het niet alleen om fysieke vormen van de stad kan gaan, maar ook om integratie van formele en informele processen. Daarmee is ze up-to-date en in staat de volgende noodzakelijke transitie mee in te zetten en of te beïnvloeden. De al oude discipline verandert in het voortdurend alert zijn en focussen op noodzakelijke en onvermijdelijke verandering processen. Er moet ruimte worden gegeven aan experimenten en bewegingen, die acties kunnen genereren voor een nieuwe toekomst . Wen er maar aan, dat is de nieuwe praktijk van stadsontwikkeling.

Ik heb Ana aanbevolen bij de mij bekende Rotterdamse relaties. Mijn eigen geschiedenis uitgelegd om de hare te illustreren. Men is best enthousiast, maar niemand durft het aan.

Ik stuur je, in de bijlage haar CV en beveel haar aan. Geef haar een kans. Er moet een nieuwe discipline aantreden die sociale maatschappelijke aspecten weet te verbinden met een flexibel, integraal proces. Daar is inventiviteit voor nodig, daarvoor moet je met jonge talentvolle mensen willen experimenteren. Dat vergroot de kans op de goede weg vinden voor de actuele en toekomstige opgave.

Grijp uw kans!

Hartelijke groet,

Riek Bakker